

UCZEŃ WYMAGJĄCY SZCZEGÓLNEGO WSPARCIA

Bezpieczeństwo z uwagą na potrzeby każdego dziecka

Procedura powinna pomagać dziecku – nie tworzyć dla niego kolejnej bariery.

1 Poznaj indywidualne potrzeby ucznia

Nie zakładaj, że każdy uczeń zareaguje tak samo. Trudność może powodować hałas, tłum, nagła zmiana miejsca lub niezrozumiałe polecenie.

2 Ustal wcześniej, kto pomaga

Warto jasno określić, który pracownik wspiera konkretnego ucznia podczas alarmu, ewakuacji lub schronienia.

3 Mów prosto i spokojnie

Komunikaty powinny być krótkie, jednoznaczne i dostosowane do możliwości ucznia.

4 Zadbaj o bezpieczne dotarcie na zajęcia

Jeżeli rodzic nie może wejść dalej z dzieckiem, wyznaczony pracownik szkoły powinien przejąć opiekę i zaprowadzić ucznia do sali, świetlicy lub innego miejsca zajęć.

5 Obserwuj reakcje po rozmowach i ćwiczeniach

Zwracaj uwagę na emocje ucznia i w razie potrzeby zapewnij indywidualną rozmowę oraz wsparcie pedagoga, psychologa, rodzica lub innego specjalisty.

Do sprawdzenia przez szkołę

- ☐ Czy uczeń rozumie komunikaty?
- ☐ Czy wie, do kogo zwrócić się po pomoc?
- ☐ Czy ma wsparcie podczas ewakuacji lub schronienia?
- ☐ Czy może bezpiecznie dotrzeć do miejsca zajęć?
- ☐ Czy jego potrzeby uwzględniono w procedurach?

 Bezpieczeństwo nie może oznaczać rezygnacji z empatii, uwagi i indywidualnego podejścia.